

РЕШЕНИЕ

№ 16529

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 13.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7964** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на А. И. А., ЕГН: [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. К. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-0344-000108/10.06.2024 г., по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от Началник РУ С. към ОД МВР С., потвърдена с Мотивирано решение № 517р-16568/08.07.2024г. на Директор ОД МВР-С..

Оспорващият релевира съображения, че обжалваната заповед е нищожна, поради липса на законово основание, постановена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния закон и поради несъответствие с целта на закона. Изтъква се и немотивираност на акта, както и противоречие с принципа на съразмерност. Оспорва се и компетентността на издаващия орган. Претендира разноси.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Началник РУ С. към ОД МВР С., редовно призован, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните,

намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-0344-000108/10.06.2024 г., по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от Началник РУ С. към ОД МВР С., на А. И. А., ЕГН: [ЕГН], гражданин на С. за извършено от същия нарушение на чл. 102, ал.1, т. 1 от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС, за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС № GZ556586 и два броя регистрационни табели с рег. № HAL X0985.

За да постанови атакуваната заповед, административният орган е приел въз основа на съставен на 22.05.2024 г. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия GA № 902120 от В. В. П., МЛ. АВТОКОНТРОЛЪОР, при ОДМВР С., РУ С., за това че на 21.05.2024 г. около 18.40 ч. на ТП 813 км. 23+500 служители на Сектор СТД към РДГП Драгоман спират за проверка лек автомобил марка М. Е270 ЦДИ, черен на цвят с рама № WDB2112161A557027 с немски регистрационни номера № MGHS326, управляван от Х. А. А. К., без да притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство и е неправопособен водач на МПС, както и не представя свидетелство за регистрация на управляваното МПС.

При извършена допълнителна проверка е установено, че на лек автомобил марка М. Е270 ЦДИ, черен на цвят с рама № WDB2112161A557027 са издавани две регистрационни табели, а именно регистрационна табела с № MGHS326 е била предназначена за автомобила в периода от 22.12.2020 г. до 21.09.2021 г. със собственик К. Tagir Osmanovic, като от 03.04.2024 г. автомобилът вече с регистрационен номер HAL X0985 и е регистриран на лицето А. А. И., [дата на раждане]

От приложените по административната приписка доказателства безспорно се установява, че лицето Х. А. А. К., управлявало процесното МПС, собственост на А. А. И. при проверката, извършена от органите на СЕКТОР СТД към РДГП ДРАГОМАН на 22.05.2024 г. е неправопособен водач, тъй като никога не е придобивал правото да управлява моторно превозно средство от съответната категория, за което свидетелства и справката за нарушителя/ водача.

От извършена справка в АИС - АНД относно правоспособността на Х. А. А. К. е установено, че същият не притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство, валидно на територията на Р.България. В резултат лицето е извършило нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП.

Предвид съставения АУАН, и установените факти и обстоятелства по регистрацията и собствеността на лек автомобил марка М. Е270 ЦДИ е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 24-0344-000108/10.06.2024 г. по описа на РУ - С., с която на основание чл. 171, т.2а, б „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка “Прекратяване на регистрацията за срок от шест месеца“ на лек автомобил марка М. Е270 ЦДИ, черен на цвят с немски регистрационни номера HAL X0985, собственост на А. А. И., като със същата са отнети СРМПС № GZ556586 и 2 броя регистрационни табели № HAL X0985, издадени от немските власти.

На 10.06.2024 г. ЗППАМ № 24-0344-000108/10.06.2024 г. е връчена на А. А. И.. Във връзка с издадената и връчена ЗППАМ е подадена жалба на основание чл. 81 АПК, по пощата, с клеймо от 24.06.2024 г., входирана в ОД МВР - С. с рег.№ 517000-10895/26.06.2024 г.

В резултат процесната заповед е потвърдена с Мотивирано решение № 517р-16568/08.07.2024г. на Директор ОД МВР-С..

Решението е връчено на 16.07.2024г., а жалбата до съда е подадена на 29.07.2024г.

Установената фактическа обстановка се установява от приложената преписка и не са налице доказателства, които да я опровергават. Не е спорно обстоятелството, че лекият автомобил М. Е270 ЦДИ, черен на цвят с немски регистрационни номера HAL X0985, собственост на А. А. И..

В цитирания АУАН като мотиви за издаването му е отразена посочената по-горе фактическа обстановка, обосноваваща нарушение на чл. 102, ал. 1, т.1 от ЗДвП от жалбоподателя.

Като част от административната преписка ответната страна представя Справка-картон на водача за санкционирането му във връзка с нарушения на ЗДвП, в която е отбелязано и издадени срещу А. А. И. три наказателни постановления за извършени нарушения на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП.

Към делото са приобщени писмените доказателства, представляващи цялата административна преписка по издаване на обжалваната заповед.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т.2а от ЗДвП. Предвидените в чл. 171, т. 2а от ЗДвП правни последици не представляват административни наказания, а принудителна административна мярка /ПАМ/. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е отежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта Заповед № 517з-2035/14.04.2022г. на Директор ОДМВР – С.. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б "а", т. 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на

службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Допълнително служебно известни на съда са и заповеди Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на Директор на СДВР и Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, които удостоверяват компетентността на полицейските органи и съответно длъжностни лица, които да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспореният вид. Неоснователни са възраженията и в тази посока.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че А. А. И., като собственик на лек автомобил марка М. Е270 ЦДИ, черен на цвят с рама № WDB2112161A557027 с немски регистрационни номера № MGHS326, е предоставил управлението му на Х. А. А. К., без последния да притежава свидетелство за управление на моторно превозно средство и е неправопособен водач на МПС и по този начин е нарушил разпоредбата на чл. 102, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, цитирана като правно основание за издаване на процесния акт, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК, както и на собственик, /какъвто е настоящия случай/ чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. За законосъобразността на мярката е от значение обективното наличие на някое от посочените в нормата административни нарушения, установено по съответния ред.

В конкретния случай, видно от фактическото описание на деянието, административният орган е приел наличието на една от хипотезите, визирани в законовата разпоредба, а именно – на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства, за срок от 6 месеца до една година. Наложената мярка е в границите на предвидения минимум, поради което не е налице несъразмерност на същата, съотнесена към тежестта на нарушението.

Изземването на СУМПС е фактическо действие, свързано с изпълнението на наложеното наказание и не представлява правна воля за налагане на наказание, поради което няма връзка с осъщественото нарушение.

По изложените доводи съдът намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника се дължат разноси, но тъй като не се претендират такива, няма доказателства и такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Воден от изложените съображения, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. А., ЕГН: [ЕГН], гражданин на С., чрез адв. К. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24-0344-000108/10.06.2024 г., по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, издадена от Началник РУ С. към ОД МВР С., потвърдена с Мотивирано решение № 517р-16568/08.07.2024г. на Директор ОД МВР-С..

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: